

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Tóth M. Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek**, dr. Farkas Orsolya ügyvéd által képviselt **alperes** ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében -mely perbe a dr. Farkas Orsolya ügyvéd által képviselt dr. Csomor Sándor az alperes pernyertessége érdekében **beavatkozott**-a Komárom-... Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2008. évi október hó 16. napján **20. P.21.106/2008/9.** szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét teljes körűen elutasítja.

A felperes által az alperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 70.000,- (hetvenezer) Ft-ra felemeli.

A felperes által az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét 21.000,- (huszonegyezer) Ft-ra felemeli, az alperes által az állam részére fizetendő 4.200,- (négyezer-kettőszáz) Ft feljegyzett elsőfokú eljárási illeték megfizetéséről szóló marasztalást mellőzi.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes és az alperesi beavatkozó részére fejenként 35.000 - 35.000,- (harmincötezer-harmincötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni összesen 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A megyei bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy a lap következő számában, címlapon a 2008. évi augusztus hó 8-i „... ..” című cikkel azonos formában jelentesse meg a következő helyreigazítást:

„A 2008. augusztus 08-i számunkban a „... ..” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes ... Város polgármestere mondvacsínált, ál döntést hozatott a többszörösen félrevezetett képviselő-testülettel.”

Fentieket meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte felperest 50.000,- Ft perköltség megfizetésére alperes részére, valamint rendelkezett az illeték viseléséről is.

Ítéletének indokolása szerint az alperes által szerkesztett ...című ingyenes időszaki lap I. évfolyam 5. számában 2008. év augusztus hó 8. napján címlapon „... ..” címmel, az alperesi beavatkozó. "A" írásaként újságcikk jelent meg, mely tájékoztatást közölt arról, hogy alperesi beavatkozó, mint ... város jegyzője azért nem tud visszatérni a munkájához, mert a felperes, mint ...város polgármestere azt jogerős bírósági ítéletek ellenére nem engedi, fogalmazása szerint a polgármester „autokratikus személyisége és munkamódszere nem tűri az ellentmondást.”

A cikk tartalmazza, hogy a felperes „eddig jogerősen az alperesi beavatkozó ügyében csak a végrehajtási eljárás során minimum 700.000,- Ft kárt okozott az Önkormányzatnak, nem jogerősen pedig 500.000,- Ft-nak megfelelőt. Ha fentieket a fegyelmi eljárások vonatkozásában is összeszámolnák, a 40 millió Ft-ot is meghaladná a végösszeg.”

A felperesnek címzett nyílt levélben elhangzott még, hogy „bizonyára most majd ismét valamilyen mondvacsínált „ál-döntést” fog hozatni a többszörösen félrevezetett Képviselő-testülettel....”

A felperes a kereseti kérelmét arra alapozta, hogy az alperes által kiadott időszaki lap fent megjelent számában általa kifogásolt tartalmú híradás jelent meg, ezért 2008. év szeptember hó 4. napján helyreigazítási kérelmet terjesztett elő az alpereshez, - hivatkozva a cikkben megjelent több, valóságnak meg nem felelő tényállításra.

A helyreigazító közlemény közlésétől az alperes elzárkózott, így a felperes 2008. év szeptember hó 30. napján ajánlott küldeményként postára adottan és az elsőfokú bírósághoz 2008. év október hó 2. napján érkezett keresetében sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő.

A megyei bíróság megállapította, hogy a felperesi keresetben három tény kapcsán előterjesztett sajtó-helyreigazítási kérelemből csupán a felperesi mondvacsínált „ál-döntéshozatal”, valamint a képviselő-testület félrevezetésével kapcsolatos állítás minősül olyan tényállításnak, melynek valódiságát az alperes igazolni nem tudta.

Fenti állítás értelmezése kapcsán megállapította a megyei bíróság, hogy a képviselő testület tagjait nem vezették félre, tekintettel arra a tényre, hogy az alperesi beavatkozó munkájához való visszatéréséről szóló 2007. évi október hó 18. napján született határozat meghozatala előtt a felperes a testületi ülésen ismertette az előzményi iratokat, többek között a Közigazgatási Hivatal törvényességi észrevételét is.

Fentiek tükrében a testület a jogszabályok ismeretében hozta meg határozatát, mely nem tekinthető „ál-döntésnek” sem, mivel valós, létező határozatról van szó.

A cikkben megjelölt másik két tényközlés kapcsán az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy azok valódiságát a sajtószerv hitelt érdemlően igazolta, így e körben a felperesi keresetet elutasította.

Az ítélettel szemben a felperes, az alperes és az alperesi beavatkozó élt fellebbezéssel.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét változtatassa meg, és a kereseti kérelmének teljes egészében adjon helyt. Kérte emellett első és másodfokú perköltségének alperes által való megtérítésre kötelezését.

Fellebbezésének indokolása szerint a megyei bíróság tévesen állapította meg, hogy nem tekinthetők helyreigazításra okot adó valótlan tényállításoknak a cikkíró saját munkába visszatérésének megakadályozásáért felelős személyek körét, valamint az ezzel összefüggő károkozás tényét érintő állításai.

Álláspontja szerint a megyei bíróság ítéletében nem tett eleget a PK. 12. és 13. számú állásfoglalás követelményeinek, a kifogásolt közléseket összefüggéseiből kiragadva értelmezte, és a tényállásból téves következtetéseket vont le, nem a teljes valóságot

közölte, így az átlag olvasóban azt a látszatot keltette, hogy ő egy személyben felelős az alperesi beavatkozó jegyzői munkakörébe való visszahelyezése elmaradásának.

A károkozással kapcsolatos közlés kapcsán kifogásolta, hogy az alperes és az alperesi beavatkozó a konkrét károkozás tényének bekövetkezését nem igazolta, annak összecszerűségére semmilyen bizonyítást nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset teljes elutasítását, valamint a felperes másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte.

Érdemben az alperesi beavatkozó által benyújtott fellebbezésben előadottakat ismételte meg, azt saját érveléseként elfogadta.

Az alperesi beavatkozó fellebbezésében szintén az ítélet megváltoztatására és a felperesi kereset teljes elutasítására tett indítványt.

Részletes indokolásában előadta, hogy a helyreigazítás tárgyát képező tényállításból mind az „ál-döntés”, mind a félrevezetés szót kiragadottan, nem megfelelő módon, nem a szövegkörnyezet egészeként, és nem az általa használt írásjelek figyelembevételével értelmezte az elsőfokú bíróság.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalakor nem értékelte, hogy az „ál-döntés” kifejezés átvitt értelemben értendő, azt alakszerűsége és formai jellege alapján megítélni hiba volt a bíróság részéről.

A félrevezetett képviselő-testület kifejezés kapcsán előadta, hogy az ítélet indokolásának 9. oldal utolsó bekezdés második mondata iratellenes, mivel felperes a kérdéses törvényességi észrevételt a képviselő-testülettel nem ismertette, csupán egy indokolás nélküli határozati javaslatot terjesztett elő.

Megjegyzí az alperesi beavatkozó, hogy a törvényességi észrevételt ő maga is megpróbálta kiosztani az ülésen, amit felperes megakadályozott, így álláspontja szerint a képviselő-testület az ügyében tájékoztatlanul, a jogszabályok és az előzmények kellő ismeretének hiányában, azaz félrevezetetten hozott döntést. Fentiek alátámasztására hivatkozott az ülésen készült jegyzőkönyvre.

A felperesi fellebbezés nem alapos, az alperesi és az alperesi beavatkozóí fellebbezés alapos az alábbiak szerint:

Az ügy elbírálása során felmerült, hogy a felperesi sajtó-helyreigazítási kérelem az elsőfokú bírósághoz határidőn túl érkezett.

A peradatok alapján megállapítható, hogy a felperesi helyreigazítási kérelem 2008. év szeptember hó 8. napján érkezett meg az alperesi sajtószervhez.

Az elsőfokú eljárás során az alperesi beavatkozó részéről A/5. sorszám alatt becsatolt melléklet 2. oldal 3. bekezdése tartalmazza, hogy az alperesi időszaki kiadvány 7. száma a felperesi helyreigazítási kérelem megérkezésekor már nyomdában volt, a következő lapszám megjelenési ideje 2008. év október hó 3. napja volt.

Fentieket figyelembe véve az ítéletábra a Pp. 249. § (2) bekezdése alapján részbizonyítást rendelt el, melynek keretében a tárgyaláson ismertette a fenti, lapzártára vonatkozó adatokat.

A sajtó-helyreigazításra vonatkozó különös anyagi jogi szabályt a Ptk. 79.§-a, míg a Pp. 342.§-346.§-ai az e perekre irányadó különös eljárási szabályokat tartalmazzák.

A Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényről közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállításai valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A (2) bekezdés szerint a helyreigazítást napilap esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő nyolc napon belül, folyóirat, illetőleg filmhíradó esetében a legközelebbi számban azonos módon, rádió, illetőleg televízió esetében pedig - ugyancsak nyolc napon belül - a sérelmes közléssel azonos napszakban kell közölni. A Pp. 342. § (1) bekezdése megszabja, hogy a sajtóhelyreigazítást az érintett személy a közlemény megjelenésétől, illetőleg a közvetítéstől számított harminc napon belül írásban kérheti a sajtótól.

A (3) bekezdés értelmében a keresetet a közlési kötelezettség utolsó napjától számított tizenöt nap alatt kell megindítani.

Az ítéletábra fentieknek megfelelően megállapította, hogy a felperesi kereseti kérelem határidőben érkezett, maga alperes ismerte el beadványában, hogy a

helyreigazítási kérelem megérkezésekor már lapzártá volt, így a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a következő lapszámban (2008. év október hó 3. napján) kellett volna megjelentetnie a helyreigazítást, és ehhez az időponthoz képest számítandó a felperesi kereseti kérelem bírósághoz történő benyújtása és érkezése is.

Az ítéletábra tehát a fellebbezéseket érdemben bírálta el. Az elsőfokú bíróság által, a felperesi kereset elutasítása kapcsán hozott döntésekkel az ítéletábra egyetért, megítélése szerint a megyei bíróság a tényállást - a fentebb tett ténybeli kiegészítéssel - a bizonyítékok okszerű mérlegelése nyomán helyesen állapította meg, és abból megalapozott jogi következtetést vont le.

A perrel érintett sajtóközleményben megjelentetett első tényállítás kapcsán helyes a megyei bíróság azon okfejtése, miszerint az alperesi beavatkozó az esztergomi képviselő-testület határozathozatala, a meghozott határozatok tartalma folytán nem térhet vissza munkájához. Ezen határozatok meghozatalában a felperes, a testület tagjaként, tevékenyen részt vett, így ha nem is egy személyben, de felelős az alperesi beavatkozó akadályoztatásában. Emellett magatartásával negligálja a jogerősen meghozott, az alperesi beavatkozót hivatalába visszahelyező munkaügyi határozatokat, többszörösen tett olyan kijelentést, hogy azok tartalmát és jogszerűségét nem ismeri el.

Az ügyben relevanciával bíró második tényállítás kapcsán az ítéletábra szintén egyetért a megyei bíróság álláspontjával, miszerint a felperes fenti magatartásával kárt okozott...Város Önkormányzatának, így a cikkben megjelent ezen tény is valósnak fogadta el.

Mivel "A" állásába visszahelyezésre nem került, az így sorozatban, jogerősen kiszabott bírságok a városnak egyértelműen kárt okoznak, az ügy iratanyagához a beavatkozó által 8. sorszám alatt csatolt végrehajtással kapcsolatos iratok mindezt alátámasztják.

Fenti két tényállítás valóságát a sajtószerv tehát igazolta, az ítéletábra az erre vonatkozó elsőbírói indokolást mindenben osztja.

A képviselő testület félrevezetésére és mondvacsínált „ál-döntés” hozatalára vonatkozó tényállítás vonatkozásában nem ért egyet az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával.

A sérelmesnek tartott „ál-döntés” kapcsán egyértelműen átvitt értelemben, az adott szöveggörnyezet egészét nézve, a cikk írója által alkalmazott írásjeleknek (idézőjel,

kötőjel) jelentőséget tanúsítva kell állást foglalni a kifejezés jelentéstartalma tekintetében.

Ha figyelembe vesszük fentieket, akkor egyértelmű, hogy nem arról van szó, hogy nem valós, a valóságban nem létező határozat született, hanem arról, hogy látszatszerűen, nem valós információkon alapuló döntést hozott meg a képviselő testület.

A félrevezetett képviselő testület kifejezés kapcsán megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokú ítélet 9. oldalának utolsó bekezdése iratellenes, mivel a 12-703/2007. számú törvényességi észrevételt, mely egyebekben felvilágosítást tartalmazott a jegyzőt érintő és a képviselő testületet kötő jogerős döntésekről, a felperes nem ismertette a képviselő testületi határozathozatal előtt. A félrevezetett kifejezés alkalmazása az alperesi beavatkozó részéről tehát arra való utalás, hogy a 23 fős képviselő testület úgy határozott az őt érintő kérdésekben, hogy a törvényességi észrevételről tudomásuk nem volt, nem voltak tisztában az ügy előzményeivel, az arról való tudomásszerzés lehetőségét felperes magatartása hiúsította meg.

A felperesi tájékoztatás megvonás, valamint az alperesi beavatkozó által megkísérelt tájékoztatás elfojtás önmagában megalapozza a félrevezetett szó használatát.

Az ítélőtábla megítélése szerint a sajtó helyreigazítás tárgyát képező harmadik tényállítás is valós, annak valóságát a sajtószerv bizonyította, így fentiekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján és a felperesi keresetet teljes körűen elutasította.

A felperes által fizetendő feljegyzett eljárási illeték összegének felemelése, valamint az alperesi állam javára szóló illeték megfizetéséről szóló marasztalás mellőzése a felperes pervesztessége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdésén és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdésén alapszik.

Az ítélőtábla a másodfokú eljárás során felmerült perköltség megállapításánál figyelemmel volt a két tárgyalási határnappal kapcsolatban kifejtett ügyvédi tevékenységre is és a 32/2003.(VIII.22.) IM.r. 3. § (5) bekezdése szerint, valamint a Pp. 78.§ (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján annak megfizetésére az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.

A feljegyzett másodfokú eljárási illeték megfizetésére a Pp.78. § (1) bekezdése és a 6/1986 (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles.

Győr, 2009. évi május hó 21. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnök

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró